

ע"פ 6568/16 - מנהל אסעד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6568/16

לפני:
כבוד השופטת ע' ברון
מנהל אסעד

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 3.7.2016 ב-ת"פ 41283-04-12 שניתן
על ידי כבוד השופט ס' דבור

כ"ד באלול התשע"ו (27.09.16)

תאריך הישיבה:

עו"ד ראפי מסאלחה

בשם המבקש:

עו"ד עודד ציון

בשם המשיבה:

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל שהושת על המבקש בגין הרשעתו בעבירת הריגה ונהיגה בשכרות ובעבירות
תעבורה נוספות.

1. ביום 14.12.2015 בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופט ס' דבור) הרשיע את המבקש, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע
עבירת הריגה ונהיגה בשכרות ועבירות תעבורה נוספות. לפי עובדות כתב האישום, ביום 15.12.2011 נהג המבקש בכביש בנצרת
כאשר לידו ישב חברו, ובמושב האחורי ישבה המנוחה אלאה אבו אחמד ז"ל (להלן: המנוחה). נטען שהמבקש היה במצב של
שכרות, ונהג במהירות מופרזת וללא תשומת לב למצב הכביש ולתנאיו, ומשכך גרם למות המנוחה. המבקש הודה כי נהג ברכב, כפר

עמוד 1

בכך שהיה שיכור וטען כי בורג שנתגלה בגלגל שמאל קדמי של הרכב היה בבחינת גורם מתערב זר שיש בו כדי לפטור את המבקש מאחריות פלילית. כן טען המבקש כי נהג ברכב באופן סביר, ללא קלות ראש או רשלנות, בניגוד למיוחס לו בכתב האישום. בית המשפט המחוזי דחה את גרסת המבקש והרשיע אותו בכל העבירות המיוחסות לו. בתוך כך דחה בית המשפט את גרסת המבקש לפיה הצמיג והבורג שננעץ בו היוו גורם לתאונה וכן את טענתו שבעת אירוע התאונה לא היה שריו במצב של שכרות.

בגזר הדין שניתן ביום 3.7.2016 השית בית המשפט המחוזי על המבקש את העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים; שני מאסרים על תנאי בתנאים שפורטו בגזר הדין; שלילת רישיון נהיגה למשך 12 שנים; ובנוסף פסילת הרישיון על תנאי בתנאים שפורטו; וכן פיצויים למשפחת המנוחה בסך של 25,000 ₪. לבקשת המבקש עיכב בית המשפט את ביצוע רכיב המאסר שבגזר הדין עד ליום 17.8.2016. זאת בכפוף לחתימת המבקש על התחייבות עצמית בסך 150,000 ₪ להבטחת התייצבותו לתחילת ריצוי המאסר, ובנוסף הורה בית משפט על עיכוב יציאתו של המבקש מן הארץ ועל הפקדת דרכונו. לבקשת המבקש ובהסכמת המשיבה, בהחלטה מיום 18.8.2016 נדחה תחילת ריצוי עונש המאסר ליום 28.8.2016.

2. המבקש הגיש ערעור לבית משפט זה, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, ובד בבד הגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. בהחלטה מיום 25.8.2016 קבעתי את הדיון ליום 4.9.2016 וכן הוריתי כי תחילת ריצוי עונש המאסר יעוכב בשלב זה עד למתן החלטה אחרת. בהמשך נעניתי לבקשות לדחיית הדיון, פעם מצד המבקש ופעם מצד המשיבה, ובסופו של דבר הדיון בבקשה לעיכוב ביצוע התקיים היום.

המבקש מיקד את טענותיו בכתב ובדיון בעל פה, בעיקר בסיכויי הערעור על הכרעת הדין. לטענתו המדובר הוא בתאונה בלתי נמנעת כאשר הגורם לה הוא הבורג שננעץ בגלגל הקדמי השמאלי של רכבו, ומכל מקום זהו גורם אפשרי לתאונה והמדינה לא הוכיחה אחרת מעל לכל ספק סביר; כאשר בהקשר זה סומך המבקש את טיעונו על חוות דעתו של המומחה מטעמו ד"ר איתמר שרון. כן טוען המבקש כי לא הוכח שהתאונה ארעה בהיותו במצב של שכרות כאשר לטענתו לא שתה אלא כוס וודקה אחת עובר לתאונה, וכשזו אירעה האלכוהול טרם נספג בדמו. בעניין זה טוען המבקש לפגמים בשרשרת הראיות בהתייחס לבדיקת הדם ותוצאותיה. סיכויי הערעור הם אפוא טובים לטענת המבקש, ומכל מקום לדבריו ישנו סיכוי גבוה שיזוכה מעבירת הריגה ולכל היותר יורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות והדבר ישליך על תקופת המאסר שנגזרה עליו. בא-כוחו של המבקש הוסיף והדגיש את העובדה שהמבקש הוא אדם צעיר ונעדר עבר פלילי, שסובל ונזקק לטיפול פסיכולוגי מתמיד מאז התאונה שמהווה עבורו עונש בפני עצמו. בנוסף מפנה בא-כוח המבקש לתסקיר שירות המבחן והמלצתו על ענישה של מאסר שירוצה בעבודות שירות; ולכך שהמבקש מטפל בשני הוריו החולים. לבסוף מדגיש בא-כוח המבקש שבמהלך כל התקופה שבה התנהל המשפט, במשך 4 שנים, היה המבקש משוחרר ללא שום מגבלה והופיע לכל הדיונים.

בדיון שהתקיים לפניי, התנגד בא-כוח המשיבה לבקשה לעיכוב ביצוע. לטענתו סיכויי הערעור נמוכים, אם בכלל. כך, משבית המשפט המחוזי נתן את דעתו לכל אותן טענות שבא-כוח המבקש מעלה בהודעת הערעור ושב וחזר עליהן בדיון בעל פה, והן נדחו לגופן ובאופן מנומק. בתוך כך שלל בית המשפט המחוזי את טענות המבקש הן לעניין הגורם לתאונה, הן לעניין מצב השכרות והפגמים בשרשרת הראיות שהמבקש חוזר וטוען להן. בא-כוח המשיבה מסכים שלא קיימת מסוכנות לעת הזו משנשלל רישיונו של המבקש. עם זאת ובהינתן שסיכויי הערעור אינם טובים, יש אינטרס ציבורי בריצוי העונש בסמוך להכרעת הדין ואין סיבה לדחות את

ביצועו במקרה דנן.

3. לאחר שעיינתי בכתובים והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, ראיתי מקום להיענות לבקשה. אמנם נקודת המוצא היא כי נאשם שהורשע בפלילים ירצה את העונש שהושת עליו באופן מיידי וזאת בשים לב לאינטרס הציבורי. עם זאת, לבית המשפט נתון שיקול דעת אם להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר. כך, בין היתר, בשים לב לחומרת העבירה, סיכויי הערעור, אורך תקופת המאסר שהושת על המבקש, עברו הפלילי ומסוכנותו, התנהגותו במשפט ונסיבותיו האישיות (ע.פ. 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד' 2 (241) (2000)). בענייננו, וכך גם הבעתי דעתי בפני הצדדים במהלך הדיון, אומר בזהירות הראויה שלא ניתן לומר כי סיכויי הערעור טובים. בית המשפט המחוזי נתן דעתו לכל אותן טענות שהמבקש חוזר ומעלה בהודעת הערעור ובעל פה, ודחה אותן תוך שקבע ממצאים עובדתיים, וככלל אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בכגון דא. עם זאת אינני קובעת מסמרות בדבר. על כן ובשים לב לכך שלא נראה שנשקפת מן המבקש מסוכנות לציבור; לנוכח עברו הנקי; העובדה שבמשך 4 שנים שבו התנהל משפטו היה משוחרר ללא כל מגבלה והופיע לכל הדיונים; ופסילתו מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך שנים רבות - מצאתי לנכון להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר כפי שנתבקש.

סופו של דבר, ביצוע עונש המאסר בפועל יעוכב עד להכרעה בערעור. זאת תוך שתנאי השחרור שקבע בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 3.7.2016 יעמדו בעינם, ובנוסף ימציא המבקש לבית המשפט המחוזי ערבות צד ג' על סך 100,000 ₪ - לשם הבטחת התייצבות המבקש לשאת בעונשו אם וככל שיידחה ערעורו.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ו (27.9.2016).

ש ו פ ט ת